

Program: Za kwadrans ósma – program do wychowania przedszkolnego

Autorzy: Bożena Paździo, Magdalena Klabacha-Lica, Wioletta Majewska, Renata Paździo

Temat kompleksowy: Co z czego otrzymujemy?

Temat zajęć: Jak powstaje chleb?

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Dzieci wraz z nauczycielem i gospodarzem maszerują po obwodzie koła, ilustrując ruchem tekst piosenki.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować realizację tego ćwiczenia do możliwości dziecka z dysfunkcją ruchu oraz dysfunkcją wzroku, np.: zorganizować pomoc koleżeńską podczas zabawy.

2. Zadanie: *Dzieci degustują wypieki oraz podejmują próby samodzielnego smarowania pieczywa masłem i dżemem ze spiżarni gospodyni.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować realizację ćwiczenia do możliwości dziecka z dysfunkcją manualną oraz dysfunkcją wzroku, np. zorganizować pomoc koleżeńską podczas wykonywania ćwiczenia.

3. Zadanie: *Dzieci udzielają odpowiedzi na pytania: Czy praca piekarza jest potrzebna? Co wam najbardziej smakowało?*

WSKAZANIA:

- Podczas wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości dziecka z dysfunkcją artykulacyjną poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi i reakcji, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
- Z uwagi na wolne tempo pracy dziecka ze SPE należy wydłużyć limit czasu przeznaczonego na wykonanie zadania.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

Realizacja zadania: *Dzieci w grupach zgodnie z instrukcją gospodarza przygotowują ciasto i formują chleb.*

WSKAZANIA:

- W trakcie podziału dzieci na grupy trzeba uwzględnić czynniki warunkujące ich właściwy dobór grup – umożliwiające uczestnictwo dzieci ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz zrealizowanie celów ćwiczenia. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w grupach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu realizowaniu zadań.

- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji dziecka niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Dziecko zdolne można zaangażować do pomocy koleżeńskiej.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji w grupie dzieci motywować dziecko ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie dziecka ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie zajęć na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez dziecko, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do dzieci są właściwie rozumiane przez dziecko z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z dzieckiem z zaburzeniami ekspresji językowej.